

om, at vi fortsat gerne vil løse Det Kongelige Teaters problemer.

Vi har registreret, at der har været en meget stor modvilje i København, at københavnernes ikke ønskede den udformning, som man var nået frem til. Det, der lå i mit spørgsmål, var: Er det sådan, at regeringen fastholder bevillingen til Det Kongelige Teater? Jeg har undervejs utallige gange givet udtryk for, at Venstre står bag bevillingen. Jeg har i forligskredsen prøvet på, at vi skulle nyvurdere sagen; det har der ikke været stemning for. Der er ingen tvivl om, at Venstre fortsat ønsker Det Kongelige Teaters problemer løst, men helst på en måde, som tjener teatrets opgavevaretagelse, og som accepteres af borgerne i den by, hvori huset skal ligge.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Mange tak for den historiske gennemgang – overordentlig spændende. Det har nu ikke meget med sagen at gøre.

Tak for meldingen om, at Venstre fortsat gerne vil have løst Det Kongelige Teaters problem, men har det noget som helst med sagen at gøre? Det, der har med denne sag at gøre, er, at vi, efter at have drøftet sagen igennem en lang periode, bøjede os mod hinanden, fandt et flertal, som kan løse den opgave, vi står over for.

Står Venstre bag den aftale, eller står Venstre ikke bag den aftale? Det er spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er ministerens påberåbelse af respekten for det lokale folkestyre, som jeg synes er lige på kanten af at være kvalm.

Da vi i sin tid i SF prøvede at få det her gjort til en lovsag og simpelt hen få en anlægslov om det her, blev vi afvist, ikke mindst fra regeringens side, ikke mindst fra Socialdemokratiets side – må jeg så også sige til hr. Søren Hansen – med, at det ville være manglende respekt for det lokale selvstyre. Jeg synes måske, det var en lidt tynd begrundelse at sige, at det hele skulle ende i en lokalplandebat. Men det klamrede man sig til på det tidspunkt.

Da så kulturministeren, som åbenbart bliver gennet lidt rundt i manegen af forskellige, finder ud af, at nu har han altså pligt til at køre det her igennem, går han ud og knægter det lokale selvstyre, så det simpelt hen er en pinlighed uden lige. Og jeg ved, at rundt om i kredsene siger man: Hvad er det, den mand gør? Hvad er

det, den mand gør? Han tror, at han bare sådan kan flytte på det og så håbe på et bedre resultat efter borgerrepræsentationsvalget.

Det lokale folkestyre har så også svaret igen ved at sammensætte en borgerrepræsentation, som jeg synes at kulturministeren nu skulle tage at være en lille smule lydhør over for.

Så vil jeg godt rose Venstres ordfører for, at man ikke bare har været lydhør over for det lokale folkestyre, men også over for argumenter, hvor altså Kulturministeriet stort set har været argumenteresistent.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg synes, det har været ubehageligt at følge de mange trusler, der fra regeringspartierne side har været rettet mod Borgerrepræsentationen i København. Man har sagt, at hvis man ikke accepterede den model, der var til behandling, fik man ikke noget.

Jeg efterlyser, på hvilken baggrund man er kommet med disse trusler, når Venstre og for øvrigt også Det Konservative Folkeparti har udtalt, at man fortsat ønsker en løsning af teatrets problemer.

Jeg synes, det har været upassende. Det har været lige så upassende som de afsløringer, der har været om, hvorfor og hvem der har lovet hvem, hvor teatret skulle bygges.

Men Venstre står fortsat ved, at vi ønsker teatrets problemer løst på den måde, som bedst sikrer opgavevaretagelsen.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg ved ikke, hvad det er for trusler, fru Margrete Auken og fru Ester Larsen taler om. Der har været forhandlet om det her projekt. Vi har tilpasset det i respekt for de indvendinger, der er kommet. Lokalt bearbejder vi et nyt projekt nøjagtig som enhver parcellusejer, der vil bygge sig en ny garage, er nødt til at tilpasse sig, hvilke krav der nu er til bygningsreglementer, og hvad der er af ønsker i lokalbefolkningen for at få en lokalplan vedtaget, eller få dispensationer fra en lokalplan.

Det er den proces, vi er i. Den har vi arbejdet på, og vi arbejder stadig væk på den, og nu fremlægger vi så et revideret projekt for Borgerrepræsentationen og beder den om at tage stilling til vores dispensationsansøgning. Hvis det ikke er dyb respekt også for de indvendinger